

ВПЛИВ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИХ ФАКТОРІВ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Корецька О.В.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м.Харків

У роботі розглянуті питання класифікації і впливу організаційно-економічних факторів на конкурентоспроможність підприємства. Внутрішнє середовище суб'єкта виробничо-господарської діяльності є сферою, яка підпадає під активне регулювання з боку самого підприємства, тому управління цими факторами дозволяє ефективно впливати на рівень його конкурентоспроможності.

Усі організаційно-економічні фактори можуть бути об'єднані у чотири підгрупи: організація виробництва, система управління підприємством, фінанси підприємства і організація маркетингової діяльності. Вплив факторів організації виробництва на рівень конкурентоспроможності підприємства проявляється через підвищення ефективності його виробничо-господарської діяльності.

Система управління підприємством включає в себе організаційну структуру підприємства, систему планування, обліку та контролю, які використовує підприємство, гнучкість системи управління та підбір і розміщення робітників. Особливе важливе значення у цієї групі мають гнучкість системи управління і система планування, обліку та контролю.

До факторів групи фінанси підприємства відносять систему фінансових планів підприємства, комплекс показників, які характеризують фінансову стійкість підприємства, результативність (доходність) підприємства, його платоспроможність та ефективність використання активів підприємства.

Організація маркетингової діяльності характеризує організацію і ефективність взаємодії управлінських підрозділів підприємства по реалізації маркетингової діяльності. До цієї групи відносять цінову та товарну політику підприємства і ступінь її адаптивності.

Таким чином, фактори внутрішнього середовища підприємства взаємозалежні і взаємозумовлені, тому облік окремих груп факторів не дає максимально можливого результату внаслідок високої значимості синергічних зв'язків. Можливість отримання позитивного результату визначається не тільки резервами, які є у кожному внутрівиробничому факторі окремо, а й в системному управлінні ними з метою адаптації до змін зовнішнього середовища.